

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudkyní Mgr. Denisou Hamerskou ve věci žalobkyně: [REDACTED] narozená dne [REDACTED], bytem [REDACTED], zastoupená advokátem JUDr. Janem Hejdou, Ph.D., LL.M., se sídlem Bělehradská 3347/7, Most, proti žalovanému: [REDACTED] narozený dne [REDACTED] bytem [REDACTED], o žalobě na ochranu osobnosti,

t a k t o :

*I. **Žaloba** na uložení povinnosti žalovanému zdržet se neoprávněných zásahů do práv na ochranu žalobkyně, zdržet se fyzického napadání žalobkyně, zdržet se slovních urážek a slovních útoků, zdržet se slovních výhrůžek, zdržet se psychického týrání žalobkyně, zdržet se sledování žalobkyně a šíření nepravdivých informací spočívajících ve tvrzeních, že je narkomanka a že užívá návykové látky, **se zamítá.***

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala, aby soud žalovanému uložil povinnosti uvedené ve výroku I. rozsudku. Žalobkyně svůj nárok odůvodnila tím, že dosavadní jednání žalovaného v ní vzbuzuje obavu, současně se obává jakéhokoli osobního kontaktu, to vše s ohledem na skutečnost, že se žalobkyně prochází složitým obdobím, mj. se snaží zbavit závislosti na drogách.

Žalovaný se k jednání soudu, ač řádně předvolán, nedostavil, ani nepožádal z důležitého důvodu o odročení jednání, proto soud věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti; vycházel přitom z obsahu spisu a z provedených důkazů (§101 odst. 3 o. s. ř.).

Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav. V říjnu 2013 žalobkyně přišla do azylového centra [REDAKCE] kde setrvala do 30. 11. 2014 (viz zpráva uvedeného azylového centra). V době příchodu do azylového centra byla v partnerském vztahu se žalovaným, nicméně s ohledem na jeho chování (fyzické a psychické ubližování) se rozhodla vztah ukončit. Žalovaný přesto za žalobkyni k azylovému centru přes nezám žalobkyně opakovaně docházel a zvenku se žalobkyně dožadoval křičením a sprostým nadáváním, házením kamenů do oken žalobkyně (viz záznamy z azylového centra v období od 28. 7. 2014 do 8. 8. 2014). Žalobkyně se kontaktu se žalovaným obávala, měla strach jít ven a setkat se s ním (viz svědecká výpověď [REDAKCE], vedoucí azylového centra). Žalobkyně, popř. zaměstnanci azylového centra opakovaně žádali policii o pomoc, policie k azylovému domu v srpnu 2014 opakovaně vyjížděla (viz oznámení o přestupku ze dne 8. 8. 2014 ve věci Policie ČR, obv. odd. Duchcov, č. j. KRPU-180442-8/PŘ-2014-040912, úřední záznam v téže věci ze dne 8. 8. 2014). Dne 8. 8. 2014 v ranních hodinách žalovaný opět házel do oken žalobkyně kameny, jedním z kamenů okno rozbil. Žalobkyni nadával a dožadoval se, aby se k němu žalobkyně vrátila. Na místo byla volána policie (viz uvedený úřední záznam z 8. 8. 2014). Žalovaný byl policií z důvodu odhalení trestního činu nebo přestupku požádán dne 8. 8. 2014 o podání vysvětlení, což odmítl (viz úřední záznam o podání vysvětlení ve věci Policie ČR č. j. KRPU-180442-8/PŘ-2014-040912). Dne 30. 11. 2014 žalobkyně azylový dům opustila (viz zpráva azylového centra) a od té doby ji žalovaný nijak až dosud nekontaktoval. Žalobkyně má za to, že je to proto, že nezná její současnou adresu, když je jí však známo, že se jí pokoušel zjistit od její kamarádky [REDAKCE] (viz protokol o ústním jednání ze dne 10. 10. 2016).

Žalovaný rovněž o žalobkyni v době jejího pobytu v azylovém domě šířil zprávy, že je závislá na drogách, resp. že je narkomanka (svědecká výpověď [REDAKCE]). Žalobkyně se po dobu uvedeného pobytu snažila vyléčit z drogové závislosti. Z testů v uvedeném období provedených [REDAKCE] bylo zjištěno, že droby neužívá (viz zpráva azylového domu ze dne 20. 8. 2015).

Na základě výše uvedeného skutkového zjištění soud učinil následující skutkový závěr.

Žalovaný se v období srpna 2014 opakovaně přicházel k azylovému domu, kde žalobkyně pobývala, a přes její odmítání se pokoušel o kontakt s ní. Před azylovým domem opakovaně vykřikoval sprosté nadávky na žalobkyni, pokusil se o fyzické násilí vůči žalobkyni házením kamenů do jejích oken, šířil o žalobkyni nepravdivé informace týkající se drogové závislosti. Na místo azylového domu opakovaně přijela policie, která byla volána právě pro chování žalovaného. Od listopadu 2014 však žalovaný žalobkyni osobně nijak nekontaktoval.

Zjištěný skutkový stav soud následujícím způsobem právně posoudil.

Podle §81 odst. 1 o. z. je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého.

Podle §81 odst. 2 o. z. ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.

Soud má v souladu s §81 o. z. za to, že uvedeným chováním žalovaného docházelo k zásahům proti osobní integritě žalobkyně, které byly způsobilé vyvolat v ní pocit ohrožení svobodného rozhodování, pokud se týká dalšího trvání partnerského vztahu se žalovaným, a svobodného pohybu vůbec. Šířením zpráv o drogové závislosti žalobkyně rovněž docházelo k ohrožení dobrého jména žalobkyně a její vážnosti ve společnosti. Šíření těchto zpráv v období, kdy se žalobkyně snažila drogové závislosti zbavit, rovněž ohrožovalo úspěšnost její léčby, čímž docházelo mj. k ohrožování jejího zdraví.

S ohledem na výše uvedené je třeba mít za to, že uvedeným chováním a jednáním žalovaného byla osobnost žalobkyně ve smyslu §81 o. z. dotčena.

Podle §82 odst. 1 o. z. člověk, jehož osobnost byla dotčena, má právo domáhat se toho, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.

Z výslovného znění §82 odst. 1 o. z. lze dovodit, že má-li být od neoprávněného zásahu upuštěno, čehož se žalobkyně žalobou domáhá, musí tento zásah trvat. Soud se zabýval tím, zda každý jednotlivý zásah, od něhož má být upuštěno, i nadále trvá, a proto od něho může (resp. musí) být upuštěno.

Zásah v podobě fyzického napadání netrval, k poslednímu pokusu o takový zásah došlo vhozením kamene do okna žalobkyně 8. 8. 2014.

Zásahy v podobě slovních urážek a výhrůžek a slovních útoků již také netrvají, byly ukončeny nejpozději v listopadu 2014, kdy žalobkyně azylový dům opustila a od té doby již se žalovaným v kontaktu není.

Zásahy v podobě psychického týrání žalobkyně již také netrvají, žalovaný nijak žalobkyni osobně po dobu téměř dvou let osobně nekontaktoval.

Zásahy v podobě sledování žalobkyně již také netrvají, žalobkyně žalovanému nesdělila svou adresu, žalovaný se o její zjištění snažil, nicméně na její současné adrese se po dobu téměř dvou let neobjevil.

Zásah v podobě šíření nepravdivých informací o užívání návykových látek žalobkyní, resp. o tom, že je narkomanka, již rovněž netrval, resp. nebyl zjištěn, neboť žalobkyně o žalovaném neví, není s ním v kontaktu, tento zásah v posledních téměř dvou letech tvrzen ze strany žalobkyně nebyl.

V souladu se zjištěním, že byť zásahy do osobnosti žalobkyně ve smyslu §81 o. z. ze strany žalovaného zjištěny byly, avšak tyto zásahy již po dobu téměř dvou let netrvají, soud žalobu v souladu s §82 o. z. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s §142 odst. 1 o. s. ř., podle kterého účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznává soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl.

Ve věci byl plně úspěšný žalovaný, avšak ze spisu nebylo zjištěno, že by mu náklady řízení vznikly. V souladu s tím soud žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do patnácti dnů od doručení rozhodnutí ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě.

V Mostě dne 10. října 2016

Mgr. Denisa Hamerská, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Radka Plechatá